לא תאכל הנפש עם הבשר. = לא תאכל ממנו בעוד שהנפש עמו וזו היא אזהרה לאכר מן החי: ממאן אתה מצוה על דמן. בכריתות בפרק דם שחיטה (דף כח.) לא יצאו מכלל אזהרתו אלא עלים ודגים וחגבים ומהלכי שחיט: לא תאכל הנפש עם הבשר. משמע הא אין דם הנפש עמו אכול: תודה אור

שכן איסורו טהר בבני נח. שלקח דבריה סם הוזכרו עליו דכתיב (בראשית ט) אך בשר בנפשו דמו וגו' ור' יהודה הא שמעיק ליה גבי גיד לעיל (דף ק:) דמקום אחי טעמא חייל אטמאה שכן איסורו טהר בבני נח: כי איצטריך קרא. לאסרו לר' אלעזר איצטריך לאסר ליה בטמאה כר' יהודה ולית ליה איסור חל על איסור בחיסור חמור אי אלו דבריה קרא: תניא נמי הכי. כר' יוחנן דרבי אלעזר ורבנן מהאי קרא יליף: וכל שחי אתה מצוה על דמו. דגים וחגבים: אלא בבהמה טהורים. ולא בחיה ועוף ואפ"ש שהן טהורין: מבקרך ומצאנך. וכתיב בתריה אבר מן החי: אבל כן נח מוזהר. על הכל דכל דקרינא ביה בשר לחודיה אכול קרינא ביה אבר מן החי לא אתא: אין דאמרי טהורה. קאמי ואבהמה קאי כר' מאיר ואין דאמרי טהורים קאמי ואף חיה ועוף במשמע: אף אמן נמי תניא. במסכת טהרות דכן נח מוזהר על הטמאין והתם (פ"ח מ"ו) קאמר י"ג דבר נאמרו בנבלת עוף טהור וכך וכך בנבלת עוף טמא וזו היא מהן: אבל אבר מן החי ממנה. איט סופג. בעוף טמא קא מיירי: איט סופג. וקסבר איט עהיטתה מטהרתה. הי"ג ואין שחיטתה מטהרתה. ואעוף טמא קאי וקאמר דאין שחיטתה מטהרתה והא דנקיט לה לשון נקבה משום דריש אתחיל בה לשון נקבה דתנן בה הכי נבלת עוף טמא לריכה מחשבה כו': במאי. קאמי סיפא אין שחיטתו מטהרתו מי נימא בישראל פשיטא דהא טמא הוא אלא אם כן לפרושי מטהרתו מידי טומאה לגבוה דעוף טמא אין לו שום טומאה אפילו בבית הבליעה ועכ"ל אין מחיצתו באהילה קאמר אלא לבן נח קאמר שאין שחיטתו מחיצתו ע באהילה כל זמן שהוא מפרכס כדאמרינן בפ"ב (שם דף נג.) דכן נח אלו בשחיטה תליא מילתא כו' וגבי טהורה הוא דאמרינן שחיטה מכשרת ליה לבן נח מינו דמכשרת ליה לישראל דליכא מידי דלישראל שרי ולעובד כוכבים אסור, שמעינן מינה דאפילו לבן נח מוזהר בבן נח מוזהר על הטומאה באבר מן החי: דמי ריש סיפא לסיפא. קאמי ריש איט סופג אלמא אין אבר מן החי טהר בטמאין, והדר קאי אין שחיטתו מטהרתו ליכא לאוקומא אלא באבר מן החי אלמא בבן נח. ורבנן גרסי דבר מן החי אלמא בבן נח: ריש ישראל וסיפא בבן נח. ורבנן היא ומעיקרא כי דמייה הוה משמע ליה נמי סיפא בבן נח, ומיהו לא הוה ידע טעמא והדר פשטה דאפי' למ"ד אין טהר בטמאין, בישראל הוא דקאמר, דקרינא ביה כל שחין בשרו מוחר לי אתה מצוה על אבריו אבל בבן נח מודה: אבר מן החי לריך כתיבי חד לאבר מן החי וחד לבשר מן החי לא תיתמא דאמרי אבר מן החי ממנה. מטעוף ממא: איט סופג. דאיט טהר בטמאין ועל כרחך בדאיכא שיעור דאיסור אבר מן החי בטהורה עסקינן דאי ליכא שיעור פשיטא דאיט סופג ואי ס"ד איסור אבר מן החי בכזית וה"ל דאכל כזית אמאי איט סופג והא איכא כזית ואיכא נמי דאכל כזית (ויקרא יא): כדאמר רב נחמן. לקמן: במשהו בשר ונידין ועצמות. משלימין לכזית, דמשהו טומאה לא מחייב דאין בגידין ועצמות טעם טומאה ומשהו אבר מחייב דלכאי פגיעתו קרא לאבר מן החי ובשר מן החי, דמחייב אבר אף על גב דאין שיעור בשר, ואבשר אע"פ שאינו אבר:

[א] [מיי' פ"ט מהלכות מלכים הל' יג]:

ק א ב מיי' פ"ט מהל' מאכלות אסורות: הל' ג סמג לאוין קלב [עור ריב' פי' סב ע"ב בבי]:

[בראשית יב:ט]

[נמי נ. ה:]

[לא מצינו מאכלים אלא בגדים מסכות פליג ר' יהודה עליה דר"מ וכן מכתבים מסכת"מ ואל יתכן לשיטת וכן בפ מבמים קה: הא דקתני וכו' וכן איתא בגמרא כרים מסכתא דרים מסכתא פ"ם]

[ומי' כמי' כרמ"ם ריש מסכתות שכתב דלא היה גרס דברי ר"מ אלא מסתם מסכת]

[נוסחא אחרת אבר מן החי לבן נח ט"ן לבו"ר, גם בטמאין]

[ע"ש מ"ח מ"ב]

[נוסחא אחרת בן נח דכתיב ריצו אלוהים על האדם אכל תאכל זה אבר מן החי. כלומר מי שראוי לאכילה לאחר מיתה אבל פחדים אין ראוי לאכילה: תניא נמי הכי אבר מן החי וכו'. דלר' יהודה לא איצטריך קרא אלא לר' אלעזר: אבר מן החי כו': פ"ם דר"ם דכתיב וחבות מבקרך ומצאנך. כלומר באותה פרשה דכתיב לא תאכל הנפש עם הבשר וזהו אבר מן בבני נח: של אבר מן החי. כלומר דוו היא אחת משבע מצות שנצטוו בני נח דכתיב ריצו אלוהים על האדם אכל תאכל זה אבר מן החי. כלומר מי שראוי לאכילה לאחר מיתה אבל פחדים אין ראוי לאכילה: תניא נמי הכי אבר מן החי וכו'. דלר' יהודה לא איצטריך קרא אלא לר' אלעזר: אבר מן החי כו': פ"ם דר"ם דכתיב וחבות מבקרך ומצאנך. כלומר שכן איסורו נוהג בבני נח: של אבר מן החי. כלומר דוו היא אחת משבע מצות שנצטוו בני נח דכתיב ריצו אלוהים על האדם אכל תאכל זה אבר מן החי. כלומר מי שראוי לאכילה לאחר מיתה אבל פחדים אין ראוי לאכילה: תניא נמי הכי אבר מן החי וכו'. דלר' יהודה לא איצטריך קרא אלא לר' אלעזר: אבר מן החי כו': פ"ם דר"ם דכתיב וחבות מבקרך ומצאנך. כלומר באותה פרשה דכתיב לא תאכל הנפש עם הבשר וזהו אבר מן